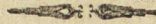

деята която ми ти вдъхнѣх, и помни че за услугитѣ ти къмъ мене съкоги ще ма намѣришъ признателна и великодушна.

— Не можъ да приѣмѣхъ дарати, рече Недѣя, и го сложи на массата, но азъ съмъ такъвази дѣто и безъ интересъ да са посветѣхъ на сѣка дѣвица която обича . . . и обича безнадежно.

— Що думашъ! отговори Юлія, думитѣ ти сѣжъ достойни за свободна жена, и нема да са мине много време и ще станешъ свободна; прощавай.

ГЛАВА 8.

Юлія въ къщата на Арбака.

Слѣдствіята на Разговора имъ.

Стаята въ която сега са намѣрва Арбакъ гледа чрезъ предверието въ градината. Блѣденъ и безцвѣтенъ бѣше образътъ му отъ страданията които го слетяхъ, но желѣзната крѣпостъ на организма му надвихъ вече страшнитѣ послѣдствія на бѣдствието, което осуети сичкитѣ му помышленія и планове на върха на тържеството имъ. Благононийтъ въздухъ съживяваше задрѣмалитѣ му чувства като му прохладяше чесото, и кръвта по бърже течеше въ жилитѣ му, които бѣхъ ослабижлы отъ преди нѣколко дни по слѣдствие на прежеждето което му са случи отъ землетресението.

«И тѣзи бури на сѣдбата, разсѣждаваше той, доде, пукнѣхъ са и преминѣхъ; предсказанното отъ науката ми бѣдствие, което полагаше живота ми въ опасность, са распрѣснѣхъ, и сега съмъ вече пѣленъ отъ живогѣ. Туй което предсказахъ звѣздитѣ, то са и случи, и сега ми е засѣбно бѣдѣщето съ свѣтло и благополучно дълголѣтіе, което ако са избѣгнаше опасността щѣше да замѣсти бѣдствието. Избѣгнахъ я, навихъ ужасното влияніе на мойта сѣдба. Не ми остава сега освѣнъ да начертажъ спокойно и безъ страхове цвѣтыта на градината на бѣдѣщето си. Най първо отъ наслажденіята ми и погорне отъ самата ми любовъ ще бѣде отмѣстиваньето. Гъркѣтъ, ози хлапакъ, който прегради пъти на страстьта ми, който ми развали плановетѣ, който презрѣ гнѣва ми въ минутата когато ножѣтъ щѣше да пролѣе умразяната му кръвь, нема да избѣгне другій пътъ отъ мщеніето ми? но съ какво средство да му отмѣстижъ? О. Необходимость! ако наистина си божество, напълни ми ума съ пѣко твое вдѣхновеніе!»